

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Thomas Ep. M. 29. Decembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

puram si ambit, domi habet; suo pingat de sanguine. At ne novi quidem hostem meum. Hoc plus etiam metuo. Certè infans est. Percat hic omnis in regno, ut unus ille pereat. Etiam innocens? jam nocens est, qui hostis est. Sed quî hostis? quia ego hunc timeo. Sed tyrannum dicent. Nimirum vetus hoc Regis nomen est. I, miles, omnes bimulorum cunas evertet; balneum his paracruentum, sed dignum hoste. Hæc ille; cum interea Angelus parvulum Regem, magnumque exulem in Ægyptum, gloriosâ fugâ, deducit. Sævit nihilominus barbarus mucro. Ubique clades, & funera. Vidisses majora vulnera quam corpora, plus lactis fundi quam sanguinis; hunc saxo, illum capulo frangi; hunc è gladio, illum ab hastâ pendere, multis teli vicem militis vultum esse. Dedit tamen pœnas tyrannus: morborum enim omnium theatrum factus, eodem anno, cum tot homicidia parricidio insuper maximi natu filii cumulasset, vitâ regnoque excidit, periitque. At prætextata illa turba cælo scilicet vivit, ridetque etiamnum tyrannum, quod talis infantes timeant. Ex Baron. & Saliano.

Si temporalis & speciosa nos delectat domus, quanto magis spiritualis mansio decora & celestis nostrum sibi debet vindicare affectum? non minus in spiritualibus quam in temporalibus inveniamur cupidi, potissimum cum ista momentanea sint, illa aterna. S. Laur. Just. de SS. Innocent.

S. THOMAS EP. M. 29. Decembris.

Non jam primum sanguine piorum rigaris Anglia. Jam olim fuso THOMÆ cruori fructum debebas, nisi eheu! sterilitatem hæresis induxisset.

duxisset. Sed ego ad THOMAM me verto. Adolescens cum eripere aquis accipitrem laboraret, ipse iisdem pænè abreptus est. Sed molæ rota exitium aliàs adnatantibus, tunc sponte suâ confitens, THOMÆ scala fuit. Debeatur scilicet diutius Angliæ regno, cujus Cancellarius postea creatus à rege est. Paulò post hic infulam Cantuariensem addidit: quam tantè THOMAS fecit, ut hanc postea regi edictis impiis contra Ecclesiam pugnanti non dubitarit opponere; quin solâ cruce armatus cum irato congregi. In illâ pugnâ, ut amat fieri ad tribunalia, damnatur innocentia ad vincula. Sed libertas Christiana exilium elegit, in quod ipsum rex omnes amicos THOMÆ egit, ut si non suæ, suorum certè miseræ succumberet. Sed his calamitatibus ille ad martyrium, velut tyro ad palum, se exercebat. Nec multò post ipse conspicuus Christus ad palmam invitavit. Ergo redux in Angliam in templo invaditur. Prodit THOMAS in amplexus hostium, vetat primò cuiquam alteri è suis manum injici, jugulû deinde præbet, cadit, & muneris sui neque post mortem oblitus, bene omnibus è feretro dicit. O nunc iterum aliquando THOMA, bene Angliæ tuæ precare. *Ex Eduardo.*

Nihil in homine, cui curiositas profit, invenies. Frivola prorsus & inanis ac nugatoria consolatio: & nescio quid illi durius imprecer, quàm ut semper habeat, quod requirit, qui jucundæ quietis fugitans curiosâ inquietudine delectatur. S. Bern. in sent.